

i det andet Ting. Det er det, der gøres her. Saa sagde den ærede Minister — det er ogsaa grundet paa en Misforstaaelse — at jeg skulde have sagt, at den offentlige Mening var splittet angaaende det Punkt. Tværtimod det, jeg bebrejdede den ærede Minister, var, at der er en Splittelse paa det Punkt, om Loven skal holdes eller ikke. Den højtærede Minister maa, synes mig, kunne se, at det er ikke heldigt, naar en Fader f. Eks. vil have sine Børn vænnet af med at bande, at han saa selv bander, selv gaar frem paa den Maade. Og lige saadan er det, hvis Ministeriet vil have Lovene respekteret her i Landet, saa maa det selv behandle Lovene med den største Grad af Verbødighed; det er den første Betingelse for, at de kunne blive respekterede.

Justitsministeren (Nellemann): Maa jeg dertil bemærke, at her jo slet ikke er Tale om at give Love uden for Grundloven. De provisoriske Love ere jo givne i Henhold til Grundlovens § 25, og det Spørgsmaalet er om, er i alt Fald kun Fortolkningen af denne Paragraf, men ikke det Spørgsmaal, hvor vidt Lovene ere givne i Henhold til Grundloven eller ikke.

J. C. Christensen: Ja, der er jo ingen Tvivl, i alt Fald ikke fra min Side om, at disse provisoriske Love overhovedet slet ikke have kunnet gives i Henhold til Grundlovens § 25, og der er fra min Side heller ingen Tvivl om, at de Love, der her er Tale om, har man aldrig kunnet tænke sig vedtagne og opretholdte paa den Maade, som nu sker, naar Grundloven samtidig skal holdes.

M. Nielsen: Jeg vil takke den ærede Justitsminister for hans velvillige Udtalelser. Jeg betragter dem nemlig som velvillige Udtalelser. Jeg er glad over, at den meget ærede Minister er gaaet ind paa Medsættelsen af en Medicinalkommission, og jeg tvivler ikke om, at naar den meget ærede Minister fører den Tante ud i Virkeligheden, vil det ogsaa være ham let foreløbig at staffe Sundhedskollegiet de faa Penge, det har Trang til.

Bluhme: Da jeg agter at følge Fler-tallet med Hensyn til Endringsforlaget Nr. 132, vil jeg gerne over for den ærede Ord-fører for Mindretallet (J. C. Christensen), naar han fremhævede, at den paagældende Udsesfor Fauerholt forlod Jurisdiktionen til Glæde for alle, tilføje, at da jeg kender Ju-risdiktionen og Manden personlig, kan jeg

fuldt ud slutte mig til de Udtalelser, der kom fra den højtærede Minister om denne Mand fra alle Sider anerkendte Dydighed og Hæderlighed, men jeg vil føje til, at det betegnende for ham var, hvad man maaste vanskeligt kan sige om alle Politimestre, at enten den Mand, der stod over for ham, var Kammerraad og Godsejer eller Hus-mand, saa var hans Optræden over for dem alle lige — haard!

J. Jensen: I Tilslutning til den ærede sidste ærede Taler vil ogsaa jeg hævde, at det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) vist alligevel ikke fuldstændig har kendt Forholdene, som de vare, under Herredsfoged Fauerholts Embedsførelse i Høllum og Hindsted Her-reder. Vist er det, at om nogen kan be- tegnes som tjenstivrig, saa maa det være ham. Det er sikkert nok. Men det maa heller ikke overses, at han traadte ind i en Jurisdiktion, som, skønt den ligger Syd for Limfjorden, dog vel nok maa betegnes som en Jurisdiktion, der laa uden for Lov og Ret. Vist er det, de juridiske Forhold der vare blevne temmelig meget demoraliserede i denne Jurisdiktion, og naar en Embedsmand skal optage Arbejdet paa en saadan Plads, og han saa tillige maaste af Naturen er en Mand, der har lyst til at tage strengt fat, kommer han maaste enkelte Gange til at gaa lidt for stramt til Værks. Jeg tænker, det gif saaledes med Herredsfoged Fauerholt. Men alligevel tror jeg næppe, at der var almindelig Glæde blandt Jurisdiktionens Beboere, da han rejste. I ethvert Fald tror jeg ikke, det var Tilfældet blandt den mindre Befolkning. De maatte ganske vist fremtræde for hans Skranke lidt ofte, maaste lidt oftere, end det altid var heldigt, men vist er det, som ogsaa det ærede Medlem udtalte, at enten man har Kammerraadstitelen eller Ar-bejdertitelen, sik man en og samme Behand-ling, og den Herredsfoged, der stiller sig saaledes i sin Jurisdiktion, har min fulde Afgtelse, selv om han i visse Tilfælde er vel tjenstivrig. Skønt jeg ikke er af dem, der ønske at udføre altfor store Lønninger, vil jeg dog anbefale Tinget her at følge Ud-valgets Flertal, og det for det første af Hensyn til, at denne Embedsmand har for-ladt et bedre Embede og taget et ringere, fordi han mente bedre at kunne udfylde Pladsen der paa en samvittighedsfuld Maade, end hvor han var. Og for det andet an-befaler jeg det ogsaa med Hensyn paa, at Tinget, saa vidt jeg forstod, i andre lignende Tilfælde hver Gang er gaaet den Vej, der her foreslaas. Dette er ogsaa et Argument